

Sant Pere de les Puel·les

Dc, 6/05/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Aquest dimecres 6 de maig [s'acompleixen](#) 75 anys de la consagració de l'església de l'actual monestir de Sant Pere de les Puel·les i el proper 16 de juny, les benedictines del carrer Anglí commemoraran 1075 anys de la consagració de la primitiva església d'aquesta comunitat tan estimada. L'acta de consagració de l'església antiga conté el nom de la seva abadessa, Adelaida, que la tradició considera filla del comte Sunyer.

Entrar a Sant Pere de les Puel·les, una comunitat de monges benedictines presents a Barcelona des de l'any 975, és endinsar-nos en un espai amarat de pregària i de treball, de silenci, d'acolliment i de compromís amb la gent que viu la pobresa i amb el nostre poble.

Les benedictines de Sant Pere, amb una tradició de més de mil anys a la ciutat de Barcelona, és una llar on l'Esperit va treballant unes dones que, tot seguint la Regla de Sant Benet, viuen l'Evangelí, per així anar construint cada dia una comunitat més viva i totalment arrelada a la terra. Ho vaig comprovar quan vaig acompanyar aquestes germanes en un recés i també cada vegada que he estat en aquest monestir, on els monjos i qualsevol hoste és acollit amb tota sol·licitud.

Aquestes monges, amb un tarannà marcat per la gratuïtat i la generositat, per l'alegria i l'amor sol·lícit, són unes dones que amb la pregària revifem, recreem i renovem cada dia l'esperança, un do preciós de l'Església, que neix i que creix de l'experiència personal amb Jesús. I és amb l'esperança que aquestes dones saben arriscar, caminar i avançar enmig de la nit, amb valentia i gosadia, amb la pau al cor i el compromís amb els més desvalguts, per viure així, obertes a la novetat de l'Esperit que tot ho fa nou.

Crec que les benedictines de Sant Pere, una comunitat oberta al nostre món i arrelada a casa nostra, són, com digué el papa dels joves en el seu viatge a

Tailàndia, “el terreny fèrtil i nou que Déu regala” a l'Església i a la nostra societat.

Amb l'abadessa Esperança Atarés al capdavant d'aquesta comunitat mil·lenària, l'acolliment, sempre sol·lícit i amatent d'aquestes monges, fa d'aquest monestir un espai obert a tothom, ja que monjos i religioses, preveres, seminaristes o laics, podem compartir amb elles la bellesa de la fraternitat i de la joia de la vida fraterna.

Tot i que la tradició situa el monestir de Sant Pere de les Puel·les al segle IX, l'edifici fou fundat amb la protecció dels comtes de Barcelona, Sunyer i Riquilda, al segle X. Cal recordar que fins el segle XIII, el monestir de Sant Pere estava fora de les muralles de Barcelona.

Les benedictines de Sant Pere, que van deixar l'antic monestir, es traslladaren al barri de Sarrià, on són presents des del 13 d'agost de 1879. Aquestes monges benedictines viuen obertes al vent de l'Esperit, que fa d'elles, unes dones amb els braços, les ments i els cors oberts a tots el qui s'hi atansen a aquesta comunitat tan estimada. El treball i la pregària, en un ritme marcat per la Regla de Sant Benet i l'acolliment dels hostes amb sol·licitud i estimació, fa d'aquesta comunitat, tan estimada, un recer de pau i d'esperança, que il·lumina la nit de tantes persones que s'hi apopen a aquest monestir benedictí.

Les monges de Sant Pere estan de festa, ja que el proper juny farà 1075 anys que el bisbe de Barcelona, Guilarà, consagrà la primitiva església que acollí la primera comunitat femenina de tradició benedictina que existí a Barcelona i que és present a la ciutat comtal de manera ininterrompuda. A més, avui mateix, dimecres, fa 75 de la dedicació de l'actual església del nou monestir, situat al carrer Anglí, on aquestes monges benedictines s'apleguen en la pregària per l'Església i pel món. I això, evidentment, és un motiu d'acció de gràcies a Déu, que continua vessant el seu amor per mitjà d'aquestes monges. I tot i que, degut a la pandèmia de la Covid-19, s'ha aplaçat la celebració més oberta d'aquests aniversaris, avui ens unim amb goig a aquestes germanes nostres, alhora que donem gràcies a Déu per la vida d'aquestes dones, una vida de fidelitat i d'entrega joiosa a Déu, en una aventura apassionant: esdevenir cada dia, testimonis del Senyor Ressuscitat enmig del nostre món.